

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 168. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560373072.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

↪ Naar et Herskab tager En i sin Tjeneste, see de ikke blot hen paa hans væsentlige Brugbarhed, men ogsaa, om han intet Latterligt har i sit Ydre eller i sin Udtale. Den, som offentligt træder frem paa Scenen, maa have et Udvortes passende til de Characterer, der skulle fremstilles, for paa en værdig Maade at give Digterens Værk. Organet især bliver af Vigtighed Derimod Præsten, han, der er Organet for Gud selv, kan hos os faae Lov at træde frem med den mest elendige Talestemme, det latterligste Foredrag. Syngende, snøvlende, affecteerte Præster have vi, der sædvanligt have grebet Feilene hos Hovedstadens Præster, som glimrede i deres Tid. Ligesom man i gamle Dage ikke troede, at Bibelen kunde oversættes i Landets eget Sprog, saaledes troe mange af Almuen paa Landet, at Bibelen ikke tør læses høit uden med den affecteerte Betoning, hvormed de have hørt Præsten give det kjære Guds Ord. Istedendfor at tale naturligt ud af Bryst og Hjerte, see sin Menighed, som Mand, Ansigt til Ansigt, staae de som en kalkunsk Hane og kaste Hovedet til den ene Side og Øinene til den anden. Guds Ord skal, som den hellige Altermiin, rækkes os af den rene, aabne Sølvpokal.